

سهڪار جو ڦل

هڪ نديءَ جي ڪناري پير جو وڻ هو. هُن وڻ تي هڪ ڪبوتر ويٺو هو. وڻ جي هيٺان نديءَ جي ڪناري هڪ ماڪوڙي پئي گهمي. اوچتو ئي اوچتو چولي اچڻ سبب اها ماڪوڙي پاڻي ۾ گهيلجي ويئي ۽ گوتا پي کاڌين. ماڪوڙيءَ کي ٻڌندو ڏسي ڪبوتر جهت پت هڪ وڻ مان هڪ پن پتي نديءَ ۾ کڻي ڦٽو ڪيو. ماڪوڙيءَ پنهنجي اڳيان پن ترندو ڏٺو ته ماڪوڙي تپُ ڏيئي اُن پن تي ويئي. اهو پن ترندو ترندو اچي ڪناري لڳو. ان ريت ماڪوڙيءَ پنهنجا پراڻ بچايا. ماڪوڙي من ئي من ۾ ڪبوتر جا لک لک سُڪرانا مڃڻ لڳي . هڪڙي ڏينهن ماڪوڙيءَ ڇا ڏٺو ته هڪ ماري ڪبوتر کي پنهنجي تير جو نشانو پيو بڻائي. ماڪوڙيءَ وڃي ماريءَ کي پير ۾ چڪُ پاتو ته اُن جو تير گُسي ويو ۽ ڪبوتر وڻ تان اڏامي ويو. ان نموني ڪبوتر ۽ ماڪوڙيءَ هڪ ٻئي جي سهڪار ڪري هڪ ٻئي جي جان بچائي .

نصيحت : اسان سڀني کي هڪ ٻئي کي سهڪار ڪرڻ کپي .

زندھ سا قوم رهندي، جنهنجي زبان زندھ

12B/2 Jethi K. Sipahimalani Soc., Mahim, Mumbai 400016, India 0091 22 24464941/ 9821473200

www.sindhisingat.com, www.sindhisaathi.org, www.sindhisingat.tv, info@sindhisingat.com